

FOAIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

TELEFON: Nr. 30-65

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100

PE 6 LUNI " 50

PE 3 LUNI " 30

In streinătate dublu - In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL

CLUJ. SUB NR. 85.

Trădarea, — păcatul lui Iuda

Una din cele mai urâte și mai grezave fapte cari au fost săvârșite vre-odată de vre-un om pe pământ, este fără îndoială vânzarea și trădarea lui Iuda.

Trei ani și jumătate a umblat cu Domnul Hristos, fiind unul din ucenicii cari L-au urmat și a fost hotărât pentru El. Trei ani și jumătate i-a auzit cuvintele, a văzut minunile și semnele, a mâncat și a băut cu El, a stat multe zile și nopți în preajma Lui și a putut simți din plin iubirea Sa măreață, și totuși...

Când Domnul Hristos, în grădina Getsimani, se află în cea mai dureroasă clipă a vieții Sale pământești, fiind în luptă cu moartea, când gemea greu sub greutatea și amărăciunea păcatului lumii întregi, în ceasul sudorilor de sânge când ucenicii dormeau și El ar fi avut nevoie de ajutor măcar de a fi însoțit în rugăciune, Iuda, îl vinde. Vine în fruntea vrășmașilor (doar el singur știa unde se află Domnul. Tăinele „familiei“ în care a trăit trei ani și jumătate, nu putea să le știe altul mai bine ca el).

Acum dar și fără nici o rușine, uitând de prietenie și de toată gingășia cu care a fost înconjurat într-o tovarășie ca cea a Domnului Hristos, se face prietenul și călăuză celor ce vreau să-L piardă.

Pentru câțiva arginți, slujind intereselor sale egoiste și materialiste cari aveau să-i pună însă capul — trece de partea celor ce vrășmăseau adevărul, pe Domnul Isus și lucrarea Lui, făcându-se trădătorul și vânzătorul, Stăpânului său, despărțindu-se de prietenii și tovarășii de ieri și făcându-se vrășmașul lor cel mai mare.

Când stai și te gândești la fapta aceasta, te umpli de o mare scârbă și degust. Cum se poate, ca un om, căruia i s'a făcut cel mai mare bine, de cel mai mare Ajutător, să-L trădeze și să-L vândă cu atâta ușurătate pe binefăcătorul sufletului său?

Dar nu uita cetitorule, că și tu te faci vinovat de acelaș păcat ca și Iuda, când, deși auzi chemarea Domnului, deși cunoști bunătatea și dragostea Lui, deși știi că el a murit pentru tine ca să-ți ștergă păcatele și să-ți dea o viață nouă și împărăția Sa, tu totuși continui să trăiești o viață de păcate și nepăsare, iar cuvintele Sale, deși le auzi, nici nu le pui pe seară; ele îți intră pe o ureche și-ți ies pe alta. Poate spui chiar că ești tu unul din ucenicii cari s'au hotărât pentru El, dar viața ta, numai sfântă și curată nu e. Trăiești fără el și fără a lua seama la cuvintele și voia Lui. În felul acesta îl trădezi pe Domnul tău ca și Iuda.

Poate tu îl condamnă pe Iuda. Poate să te ridici chiar cu scârbă împotriva păcatului; dar nu uita, că atunci când ești lacom de bani și, avere, când mințеști și pul mâna pe ce nu-ți al tău, când nedreptățești pe alții și iei dreptul fratelui tău, săvârșești acelaș păcat ca a lui Iuda: Trădezi pe Domnul.

Poți să strigi împotriva lui Iuda, dar când ești stăpânit de patima beției sau lăcomiei, când umblă în destrăbălare, săvârșești acelaș păcat ca și Iuda, dar când clevețești și vorbești de rău pe fratele tău, când răspândești svonuri mincinoase și cu do-

vedi calomnioase cauți să strici bunul nume de care se bucură el, săvârșești acelaș păcat ca și Iuda: îl trădezi pe Domnul.

Poți să te ridici împotriva lui Iuda, dar când iei în deșert numele Domnului când injuri, când drăcuți și zici „zău“, la toată vorba nu uita că faci acelaș păcat ca Iuda: Trădezi pe Domnul.

Poți să te ridici împotriva lui Iuda, dar când murmuri împotriva Domnului, când ru citești Cuvântul Lui, nu te rogi și nu faci voia Lui, săvârșești acelaș păcat ca și Iuda: trădezi pe Domnul.

Dela gură tu spui că n'ai nimic de a face cu păcatul lui Iuda, dar cu viața săvârșești aceeaș vânzare urâtă aturci când păcătuiești și trăiești în păcat. Ai fi gata să iei pietre și să-i spargi capul lui Iuda dacă l-ai avea în față, dar dacă ți-ai cerceta puțin viața înaintea cuvântului lui Dumnezeu, ai vedea că nu ești nici tu mai bun ca Iuda: umblă cu Domnul în gură și cu diavolul în viață.

De ce dar nu ți-ai judeca și pe tine cu aceeaș asprime ca pe Iuda? De ce să taci mulcom atunci când vezi și la tine acelaș păcat ca la Iuda: trădarea față de Domnul? De ce îl judeci cu atâta ușurință pe fratele tău fiind gata să scrii gazete și cărți întregi împotriva lui și să-i iscălești 10 sentințe de moarte, când ști bine că tu poți nu ești mai bun ca el? De ce vezi puț din ochiul fratelui și nu vezi bârna din al tău? De ce îl judeci cu atâta asprime pe vecinul tău și nu te judeci mai bine pe tine însuși, când știi bine ce zici cuvântul Domnului: Cine ești tu de judeci pe sluga streină? De ce nu ți ai croi și ție aceeaș pedeapsă ca lui Iuda? De ce ești atât de sigur de greșala fratelui tău și ești atât de gata să-l pedepsești și nu te ocupi mai bine de tine și de scăderile tale

ca să te încrepți și să lași în pace pe alții? Vezi cât ești de nedrept și părtinitor? Ce este aceasta decât egoism și urată iubire de sine!

Pedeapsa trădării lui Iuda se știe. Păcatul său, vărsat, l-a dus la o moarte feroasă: s'a spânzurat.

Cetitorule! Păcatul, orice păcat este o trădare față de Domnul dacă se stăruie în el până la sfârșit: are acelaș sfârșit: moartea. Plata păcatului e moartea (Romani 6 24). Cercetându-te bine în lumina cuvântului lui Dumnezeu vezi că și tu ai păcătuit săvârșind acelaș păcat ca și Iuda: trădarea Domnului Hristos. Si trădarea nu poate avea alt sfârșit decât stăruiești în ea decât sfârșitul păcatului: moartea. Dar dacă odată cu osândirea lui Iuda te osândești și pe tine însuși, îți mărturisești păcatul, te lapezi de el și-l părăsești, Domnul te iartă și îți dă viață veșnică.

E bine să știe oricine, că atâta vreme cât nu s'a întors la Dumnezeu și nu trădește în dragostea și voia Lui, ci trădește în păcat poate oricât să-și zică creștin, credincios, ostaș, ucenic sau apostol al Domnului, nu ești decât un Iuda care-l trădează pe Domnul; și altă soartă decât Iuda nu poți avea. Gândește-te serios la lucrul acesta și întoarce-te la Dumnezeu!

I. Mărturie

Omule!

Nu uita că nu e de ajuns să iei hotărâri frumoase care să dureze numai o clipă, nu e nevoie decât de o singură hotărâre, care să trăiască și să ne eroască drumul greu al durerii ei la îndeplinire în orice clipă a vieții noastre.

Fune-ți înainte viața și moartea și hotărăște-te odată pentru totdeauna pentru viață. Hotărârea odată luată, caută de o du la bun sfârșit și numai atunci vei vedea că în privința ruperii cu obiceiurile trecutului n'aduce anul ce aduce ceasul.

Incearcă numai și vei isbuti.

Puterea iubirii

Nu este, iubiților, nici un păcat, pe care întocmai ca și focul, să nu-l consume putere cea mare a dragostei.

Mai ușor poate rezista focului o uscătură nevăgată în seamă, decât natura păcatului în puterea dragostei. O astfel de dragoste să plantăm în sufletul nostru ca să stăm împreună cu toți sfinții, căci și aceia au bineplăcut lui Dumnezeu prin iubirea către aproapele.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

Evangelhia de Duminecă cu învierea tânărului din Naim

„Tinere ție îți zic scoală-te, omule ție îți zic scoală-te” — Suflete, scoală-te și urmează pe Domnul

Singurul fiu

Sf. Evanghelie de azi ne spune că o văduvă își duce pe singurul ei fiu, la mormânt. Mergea sărmana văduvă în urma sicriului fiului ei cu inima sfâșiata de durere și ochi plini de lacrimi.

Desigur, văduva din Naim și fiul ei, vor fi fost niște suflete bune. Va fi făcut mult bine multora, fiindcă atunci când a venit încercarea aceasta peste casa lor, spune evanghelia că mulțime mare de oameni din cetate mergeau în urma sicriului împreună cu văduva.

Și se vor fi mirat oamenii: Iată văduva aceasta care a făcut atâta bine, a fost lovită și e lovită mereu de atâtea și atâtea încercări și ne-cazuri. Dumnezeu i-a luat acum și singurul fiu, singura nădejde și ajutor pământesc.

Dar „toate lucrează pentru mângâierea fiilor lui Dumnezeu”.

În clipa cea mai grea a vieții ei, în desnădejdea cea mai mare a inimii ei, iată că Mântuitorul, Dumnezeu cel Bun și Iubitor, îi ese înaintea cu mila Lui, cu dragostea Lui, cu puterea Lui.

Iubitul meu frate cititor, poate și tu ai dus și duci mereu la groapă, toate nădejdiile și speranțele tale din lumea aceasta. Și poate vei fi cântind și tu în inima ta: Dece Doamne? Dece mă bați așa? De ce-mi răsplătești așa?

O, iubitul meu, fii răbdător! În cel mai trist drum al vieții tale, în cea mai grea clipă a vieții tale — fii sigur că-ți va ieși înainte Mântuitorul ca oarecând văduvei din Naim spunându-ți:

Nu plânger!

Cine altul ar fi îndrăsnit să-i spună acestei văduve să nu plângă în aceste momente? Cum să oprești pe o mamă să nu-și plângă singurul fiu; bucuria și fericirea ei? Numai o mamă vă-

duvă, slabă și streină, poate și ce va fi însemnat și pentru această femeie singurul ei fiu pe care îl îngropa acum.

Dar Mântuitorul i-a grăit „nu plânge”.

I-a grăit știind că peste câteva clipe întristarea ei se va schimba în bucurie și fericire, că lacrimile ei de durere se vor schimba peste câteva clipe în lacrimi de mulțumire și fericire.

Așa și tu, iubitul meu! Nu plânge! Căci dacă Tatăl ceresc ți-a presărat mereu toată viața cu năcazuri și suferințe, a făcut-o având în vedere că va sosi o clipă când bucuria și fericirea ce ți-o va da, va întrece de mii de ori întristarea care ți-a pricinuit-o. Dar această bucurie n'ai pu-

tea-o gusta din plin dacă n'ai gustat înțai din plin și suferința.

Deci răbdă și aștepta; clipa aceea nu e departe.

Tinere scoală-te!..

Și mortul s'a sculat.

Iubitul meu frate cititor, poate și tu ești tânăr, bagă de seamă un lucru: Toți cei pe cari i a înviat Domnul au fost tineri. Și tânărul din Naim și frica lui Iair și Lazăr din Betania și Eutih cel înviat de apostolul Pavel (Fapt. apost. 20,9-12 și fiul Sunamitei credincioase dela Il împărați 4,34-38 etc.

Poate ești și tu un „mort” în păcatele și greșelile în care te-a aruncat tinerețea, lumea, păcatul. O, dacă e așa, iubitul meu, glasul Mântuito-

rului care strigă și azi Tinere scoală-te, este pentru tine. Ascultă acest glas iubitul meu și iubita mea. Ridică-te din moartea acestor păcate chiar acum. Înaltă-ți sufletul la viața care ți-o imbie și ți-o dă El. O, tu nici nu visezi bucuriile și fericirea ce te așteaptă primindu-L pe El Mântuitorul tău, călăuzitorul tău, învățătorul tău..

Îți spune aceasta unul care ca și tine tânăr a venit la Domnul, a gustat și a văzut ce dulce și ce bine e a trăi cu El toată viața.

Vino și vezi.

Și a început să vorbească

Acesta era primul semn că mortul a înviat, că a început să vorbească. Și desigur el le va fi vorbit despre bucuria învierii lui mulțumind Celui care l-a înviat. Acesta e primul semn și azi când un „mort” sufletește învie la o viață nouă — că el începe să vorbească. Și vorbește despre bucuria învierii lui la o viață nouă. Despre mila și îndurarea pe care a avut-o față de el Acela care i-a grăit „Tinere scoală-te, omule scoală-te, suflete trezește-te și vino la Mine să ai mântuire și fericire sufletului tău” atunci când el era mort în păcate și fărădelegi.

Desigur, e mare minunea învierii din morți a unui om trupesc. Dar e tot așa de mare minunea învierii din somnul morții și a unui suflet, care toată viața lui viitoare să-i slujească umil și supus numai Domnului, care milă a avut de dânsul.

Iubitul meu, tu ești un „înviat” de acesta s'au ești încă tot un „mort”?

Și dacă Mântuitorul făcutu-și-a milă de sufletul tău și te-a înviat — vorbești tu? Vorbești tu altora despre bucuria învierii și despre bunătatea Domnului, ca să faci și pe alții morți să strige și să dorească după înviere?

Căci altcum cel ce nu vorbește este tot un mort deși îi merge vestea că trăește [Apocalips 3,1].

T. DAR

Nu v'am uitat!

„Frăția crucii ține
cât vecii ea rămâne..”

Ochii cari nu se mai văd
Se uită — o zicală spune
Cenușa negrelor uitări
Și soarele apune
Pe veș în noapte aruncând
Uitarea frunze așternând
Pe cei ce sunt în depărtări
Le uiți chiar și de nume.

Eu nu știu cât va fi așa
Din cât proverbul spune
Dar as'azi singuratic stând
Începură să se-adune
Ca niște oaspeți scumpi și dragi
Chiar cei plecați de lângă vii
Mulți prieteni, frați
Ai Domnului copii

Nu i-am uitat — Nu v'am uitat
Și cred că niciodată
Nu voi uita pe frați
Pe cei adevărați
Pe cari în Domnul i-am iubit
Cu cari am plâns odată
Și pentru-o cauză-am luptat
Și alături ne-am jefrit.

Nu ne-am uitat, căci pe vecii

Suntem uniți în Domnul
Și ceace unit-a El nu poate
Să mai despartă omul.
Ani mulți și s'adii mii
Ne țin trupește despărțiți
Un Tată însă — avem — copii
Și'n El pe veci suntem uniți.

Nu ne-am uitat — Nu v'am uitat
Frăția crucii ține
Cât vecii, neschimbată e
Cum Golgota rămâne
Deși prea rar ne-am întâlni
Prin spirit ne vedem
Și uniți chiar noi putem munci
Când o credință — avem

Ochii cari nu se mai văd
Tot nu se vor uita
Când Duhul sfânt unitu-ne-a
Chiar noaptea de se va lăsa
Și vrășmașii s'or revărșă,
Adevărații frați, rămân pe veci
Uniți, pân' iarăși se revăd
De nu aici, în ceruri sus
În casa Domnului Isus.

I. MĂRTURIE

Prin acest pustiu..

Prin acest pustiu al lumii multă vreme-am rătăcit,
Până când și eu odată cu Isus m'am întâlnit.
El m'a invitat îndată cu frumos și dulce grai,
El mi-a arătat cărarea care duce către rai.

El m'a condus la pășune mai bogată, mai aleasă,
El mi-a spus și despre-o viață mai curată mai frumoasă.
El mi-a spus că fără Domnul să nu fac un singur pas,
Ci să aszult întotdeauna de prea dulcele Lui glas.

El mi-a spus că suferința Lui, va fi de mult folos;
El mi-a spus să merg'nainte pe drumeagul cel spinos.
El mi-a spus să am răbdare și credință neclintită
Căci așa ușor voi trece peste ori și ce ispită..

De atunci și pînă astăzi multe valuri au trecut
Dar Isus mi-a fost tot timpul stâncă și puternic scut;
Și nu am altă dorință, decât pînă la sfârșit
Să iubesc, s'ascult de Domnul, de Isus cel răstignit

I. TĂRIE

Gânduri creștine

Foarte adesea întâlnești omul ce judecată dreaptă n'are
Greșala altuia văzându-o întotdeauna mult mai mare
Pe când a lui chiar și atunci când e fără de pereche
Li pare-un lucru de nimica și o floare la ureche.
Dece râzi mereu de altul văzând pa i u'n ochiul său
Și nu vrei să vezi nici odată băna care e'ntr'al tău?

„Mulți din ucenicii Lui s'au întors înapoi“ (Ioan 6, 66)

Odată pe când Domnul Isus învăța pe oameni Cuvântul lui Dumnezeu, și le vorbea în sinagogă despre „Pâinea Vieții“, mulți dintre ucenicii Lui s'au întors înapoi și nu mai umblau cu El (Ev Ioan 6, 66).

Vorbirea aceasta „mai tare“ sau cum am zice: o mâncare mai grea, fusese și pentru unii din ucenici, un prilej de poticnire (cap. 6,61).

Atunci în uitorul văzându-i cărtind a adăugat: „Tocmai deaceia v'am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu“ (6,65). Drept e că omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer (3,27), adică mai întâi este darul lui Dumnezeu și harul care se pogoară de sus peste credința omului de-l face plăcut Părintelui Ceresc, care voiește ca toți oamerii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului (I Timotei 2,4).

Înt e ucenici în a erau mulți care nu credeau (Ioan 6, 64) și Mântuitorul Hristos știind dela început cine erau aceia care nu-L crezuseră le a vădit acum necredința și împetrirea inimii lor rele, pentruca aceștia să plece și să rămână cu El cei destoinici și deplin credincioși. Deaceia a zis celor doisprezece: „și voi vreți să vă duceți?“ „Doamne“, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecnice. Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu“ (Ioan 6,67-69).

Cei statornici

Mulțimea înă a plecat L-au lăsat pe Domnul aceia care nu L-au cunoscut cu adevărat (Lc. 22, 34), cei ce seamănă cu valul mării urburat și împins de vânt încoace și încolo (Iac. 1, 6). Cu Isus au rămas numai sufletele

statornice în credință — învățăceji — care aveau să urmeze pe Mielul oriunde va merge El (Apoc 14,4).

Evanghelia a cerut în toate vremile oameni hotărâți și statornici, care să calce „peste lei și peste balauri. Invăluți de valurile lumii, credincioșii nu pot fi tari decât stând cu Domnul Isus în tot timpul vieții lor. Numai aceia rămân pe „Stânca Golgotei“ cari îndură ocară lui Hristos (Evr. 13,13) primesc lepădarea de sine fiind socotiți ca gnnoiul lumii a-cesteia, ca lepădătura tuturor (I Cor 4, 13). Domnul găsește plăcere în cei smeriți, dar celor trufași și mândri le stă împotriva (I Petru 5,5).

Cei nehotărâți

Unii cred până la o vreme, iar când vine is-pita cad [Lc 8,13]. Oameni de aceștia nehotărâți și cu inima împărțită (Iac. 4,8) nu plac lui Dumnezeu Mântuitorul nos'ru căci sunt niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună (II Petru 2,17) Crezând că pot sluji la doi stăpâni, nu-s decisi pentru jertfa în lucrul Domnului, deaceia trădează și fug când vine peste ei un greu mai mare, sau atunci când nu-și pot ajunge scopul lor viclean. „Atâta timp stau cu Isus, cât au „pâine“ (Ioan 6, 26-27).

ndăta ce vine vremea necazului, „pustia“ se întorc cu inima spre Egipt la carne și usturoiul de acolo. Aceștia sunt — ca și cei de a unci — smintitorii de frați. Ei nu se lepădă de „eu“ lor, fiindcă iubesc mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu (Ioan 12,43) Fac la planuri cu n să le meargă mai bine în lume, le țin ascunse în inima lor ca pe urmă după ce au „copt“ să iasă din ele o năpărcă (Isaia 59,5), sunt rătăcirile cari dau lăstari de amarăciune și mulți să fie întinați de ea (Evrei 12,15).

Nimeni nu se poate întoarce cu adevărat la Dumnezeu, dacă nu este mai întâi pe deplin convins După ce se capătă credința (Iuda 3) și Duhul Sfânt (Fapte Ap 10,47), creștinul va putea păstra până la moartea lui mărturia Domnului nostru Isus Hristos, dacă ține cu tărie ce a primit (Apoc. 2, 25; 12,17).

Dima și Alexandru

Dima — unul din tovarăși sf. Ap. Pavel (Fil. 24) fiindcă era iubit r mai mult de plăceri decât de Dumnezeu (II Tim. 3,4), I-a părăsit pe învătorul său, din dragoste pentru lumea de acum (II Tim. 4,10). Fuge ca un laș din Roma, lăsând pe bătrânul Apostol singur și legat în temniță, ca să-i mai adauge un necaz la lanțurile lui (Filip, 1,17).

Asemenea: Imeneu, Filet și Alexandru căldărarul (I Tim 1,20; II Tim 2,17) îi fac mult rău Apostolului Pavel, după ce îl părăsesc și se despart de dânsul (II Tim. 4,16), s'au rătăcit dela adevăr și au pierdut credința și cugetul curat (I Tim. 1,6,19) care sunt de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

Câți Alexandrii căldărari nu sunt și azi, cari „fac mult rău“ lucrării Domnului Evangheliiei și credincioșilor în Hristos, întinând mii de su-

flete cu minciunile și păcatele lor. Bine trebuie să te păzești ca să nu te murdărească cu necredința și nerușinarea lor.

Indemn pentru credincioși

Fraților, știm că cei mai mulți oameni și astăzi umblă tot după foloasele lor, iar nu după ale lui Isus Hristos (Filip 2,21). Noi ca unii care am primit prin credință pe Hristos Domnul în inimile noastre (Efes 3,17), și ne-am făcut copii a lui Dumnezeu (Ev Ioan 1,12), să alergăm în așa fel ca să dobândim premiul [I Cor. 9 24]

I această privință știm ce zice Duhul Sfânt: *Cel neprihănit va trăi prin credință, dar dacă dă înapoi sufletul Meu nu găsește plăcere în el.* Noi însă să nu fim dintr'aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credință pentru mântuirea sufletului [Evr. 10 38-39]

Pentru asta, aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot [Lc 17, 32] Că zice Domnul Isus: *Oricine pune mâna pe plug și să uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu* [cap. 92]. Și cine va vrea să-și scape vieța o va pi-rde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliiei, o va mântui [Mar 8 35].

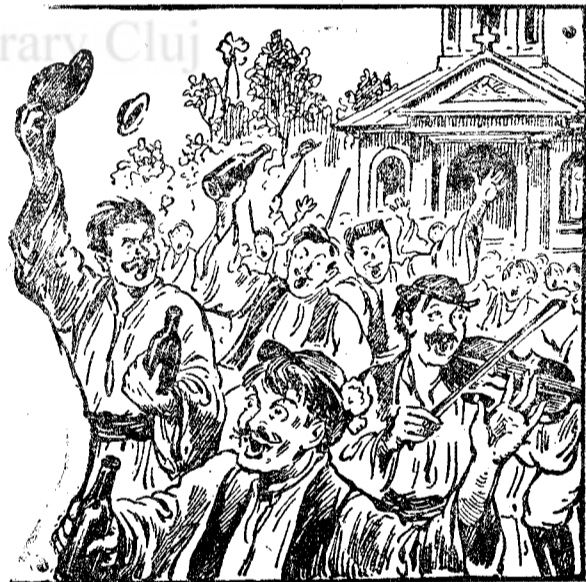
Uitați-vă deci cu ochii țintă la Căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre [Evrei 12,2-3] Căci dragii mei, avem nevoie de răbdare ca, după ce am împlinit voi lui Dumnezeu să putem căpăta ce ne-a fost făgăduit.

fr. David B. Ioan

o - o

O ceată din cei ce s'au întors „înapoi“. În veselia lor mincinoasă, cred că pot sluji la doi stăpâni. Dar aceasta e calea morții...

Când nu-ți mai place calea Domnului, găsești ușor drumul lumii, cu scuza că jocul nu-i „păcat“, ca acela care a zis că jocul trebuie sfântit și botezat. Mare înșelăciune.

Semințele binelui

In puțin mult

Limba dulce este pom al vieții iar limba vicleană rănește sufletul.
(Sol. 15,4)

Din pietre mici se zidesc case mari. Din vlăstare mici cresc arbori puternici. Din picături mici se fac râuri mari. O vâpae mică luminează întinderi foarte largi. Un verme mic silește spre uscarea păduri întregi.

Cum puținul se face atât de puternic! Ap. Iacov zice: „Iată și corăbiile, cât de mari sunt, și măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cărmuite de o cărmă foarte mică, după gustul cărmaciului. Tot așa și limba, este un mic mădular, și se fălește cu lucruri mari (3,4,5)

Și e adevărat! Un cuvânt mic târăște uneori după sine niște vârsări mari de sânge. Din pricina unor cuvinte neînsemnate se fac războaie și pustiiri. Numai un singur cuvânt uneori dărâamă o fericire casnică, dărâamă legăturile prieteniei, sparge o inimă.

Precum o scântee, ce cade în pucioasă, așa și un singur cuvânt uneori aprinde o mare de patimi, ucide nevinovăția copilului. Un singur

cuvânt al ademenitorului strică un suflet pe toată viața.

Păzește-ți omule, limba ta! Vor fi judecate nu numai faptele tale ci și cuvintele! Mediteazăle înainte de ale spune, iar multe din ele lasă-le mai bine cu totul negrăite.

Pe de altă parte, — dela un cuvânt mic pot veni și binecuvântări mari. Un cuvânt mic de recunoștință și iubire poate să risipească o întristare, să ușureze o durere, să vindece o boală, să-l învioreze pe cel obosit. Numai un cuvânt dă uneori o îndrumare dreaptă și adevărată pentru o viață lungă și binecuvântată. Cu un cuvânt, — se poate arăta calea spre cer, se pot feri sufletele celea nemuritoare dela o perzare veșnică.

Un cuvânt mic! *Invață-ne pe noi, Doamne, să tăcem, unde trebuie, și să vorbim, unde este de folos!*

Păr Vladimir

In post

*Fie ziua fie noaptea,
Pentru mine e tot una
Stau la lucru pentru Domnul
Santinela totdeauna.*

*Fie vremea rea sau bună
Chiar prin văi să rătăcesc
Pentru Domnul — Eu sunt gata
Orișicând să mă jertfesc.*

Un război s'a sfârșit — iar alt război continuă

Războiul din Polonia a luat sfârșit — Polonia a fost împărțită — Înțelegerea germano-rusă — Pe frontul apusean, luptele continuă — Propuneri de pace — O nouă ligă a națiunilor

Finis Polonia

Polonia nu mai este. Nu i-au trebuit decât două săptămâni armatei germane, mai numeroasă și mai bine înarmată, cu tancuri și avioane, pentru a zdrobi viteza armată polonă și a cuceri întreaga țară.

Sfârșitul Poloniei a fost grăbit și prin intrarea Rusiei în război care s'o grăbit să vină în ajutorul aliatei sale pentru ca aceasta să-și poată aduce trupele pe frontul francez, care devenea tot mai serios.

Predarea Varșoviei

Cea din urmă a căzut capitala țării — Varșovia, apărată cu mult eroism de armată și populație. Când solul polon, un colonel a transmis hotărârea comandamentului de a capitula, generalul german pentru al mângâia, i-a spus: „Să ne bucurăm că această devastare a luat sfârșit. Nădăjduesc că Varșovia n'a suferit prea mult de pe urma bombardamentului”.

Cu lacrimi în ochi, colonelul polonez a răspuns: „Na rămas vai, decât o grămadă de — ruine”.

Intr'adevăr, în urma bombardamentului de tunuri și avioane germane Varșovia nu este astăzi decât o grămadă de ruine fumegânde, cum scria deunăzi un ziar.

Președintele Moscicki a demisionat — Un nou guvern polon — în Franța!

Din Paris se anunță, că președintele Moscicki a demisionat în favoarea d. Vlademir Radezi-ewitz, președintele senatului. Noul președinte a și depus jurământul la ambasada polonă din Paris și a numit un nou prim ministru în persoana generalului Sikorszky care în 1920 a repurtat o mare victorie asupra armatei sovietice. El este și comandantul trupelor poloneze ce luptă în Franța.

Ei nădăjduesc să vadă din nou înviată Polonia, după ce mai întâi vor înfrânge-o pe Germania și Rusia.

Prin tratatul încheiat la Moscova Rusia se obligă de a ajuta Germania în războiul ce poartă în contra Angliei și Franței atât cu alimente, arme muncitori cât și cu soldați.

In felul acesta, Germania se simte și mai întărită de a lupta în contra aliaților, în cazul când aceștia n'ar ceda.

Pe frontul franco-german

Franța și Anglia hotărâte de a duce lupta până la capăt — Propuneri de pace germane

Pe frontul franco-german se dau mereu lupte, mai ales de artilerie și aviație. Lupte hotărâte n'au fost până acum. Înaintarea este foarte grea din pricina marilor fortificații a celor două linii: Maginot și Siegfried, ambele se spune, cu neputință de a fi trecute.

Bombardamente cu manifeste

În afară de sborurile de recunoaștere și de câteva atacuri franceze asupra unor fabrici de avioane germane aviația engleză bombardează Germania cu manifeste și pamflete, prin care caută să prevină pe poporul german, de primejdiile în care îl aruncă conducătorii Săi.

Cinci mari tipografii engleze „fabrică” fără încetare asemenea „bombe” de hârtie singurele folosite până acum de englezi în Germania.

Războiul naval

Mai serios se duc războiul pe apă și sub apă. Submarinele germane au scufundat până acum aproape 20 vapoare de război și comerț ale aliaților, ba chiar și din ale țărilor neutre. În schimb mai multe submarine germane au fost nimicite. Circulația pe mări

este foarte primejdută din pricina submarinelor.

Aviația are cuvântul

Totuși, cel din urmă cuvânt în câștigarea s'au pierderea războiului, îl are aviația — a spus un comandant englez. Țara care are cele mai multe și mai bune avioane și piloți va câștiga războiul.

Germania propune pacea

Implinindu-și deocamdată dorințele, Germania va propune Angliei și Franței, să înceteze luptele, soarta Poloniei neputând să mai fie schimbată pe calea armelor.

Dacă aliații nu vor vrea să încheie pace, atunci Germania va trece la atac și... prăpădul!

Hotărârea franco-engleză

Față de dorința Germaniei Franța și Anglia, au dat până acum un singur răspuns: că vor lupta până va îngeunchia Germania

Asta înseamnă că războiul va continua. Și nenorocirile vor crește. Ce va fi, e greu de spus. Dar toate semnele sunt tot mai rele și îngrijorătoare

Tratatul dela Moscova -- împărțirea Poloniei

Un nou pact între Germania și Rusia — Rusia va ajuta pe aliata sa în războiul cu Anglia și Franța

Îndată, după încheierea luptelor din Polonia, d. Von Ribentrop ministrul de externe al Germaniei, a plecat la Moscova, unde s'a făcut împărțea prăzii.

Germania a luat partea de apus a poloniei în suprafață de aproape 220 000 Km. cu 17 milioane locuitori polonezi și 4 mil. germani (concentrați mai ales în Danzig, Silezia, Pomerania și Prusia Orientală).

Rusia a luat partea răsăriteană, în suprafață de aproape 180 000 Km. cu o populație amestecată, compusă din ucrainieni, rușii albi, poloni, lituani, germani și vreo 2 500 000 evrei.

Părțile ocupate, vor primi fiecare organizațiile cuceritorilor, (comunistă în regiune rusească și național-socialistă în cea germană).

O insulă aproape perfectă

O veche zicală spune că nimic nu e desăvârșit în lumea aceasta. În ceea ce privește insula Corfu din Marea Ionică, am fi îndemnați să-i aplicăm acest dicton.

Clima e admirabilă și pământul ei roditor. Insula e foarte bogată în frumuseți naturale. Însă multor turiști le e teamă de o călătorie la Corfu, fiindcă malariala i-a făcut un trist renume acestei insule și multe persoane cari obișnuiau să petreacă aici iarna, renunță acum la această plăcere. Dar aceasta renunțare nu mai e necesară azi. Poți fără teamă să te bucuri de această plăcere fără a risca să fii contaminat de paludism: pentru aceasta trebuie urmate sfaturile Comisiunii Paludismului a Societății Națiunilor care prescrie ca preventiv o doză de Ogramé 400 de chinină pe zi în timpul sezonului frigurilor. (Sunt suficiente un gram până la un gram 300 de chinină pe zi timp de 5-7 zile pentru tratamentul propriu zis al boalei). Cu toate că insula are o istorie foarte veche, este curios de a constata lipsa rămășițelor din antichitate. Totuși chiar celebrul poet grec Homer, cita această insulă ca fiind regatul lui Alcibous. Mai târziu, insula a avut de

suferit din cauza setei de cuceriri a altor popoare și astfel în secolul al XI-lea a fost de două ori cucerită de Normanzi, a căror nave era pe atunci spaima întregii Europe. Mai târziu insula a aparținut alternativ Veneției și Neapolului. În sec. XVI-lea a suferit de atacurile Turcilor, dar aceștia nu putură niciodată să-i cucerească capitala. În secolul al XVIII-lea, Turcii reînnoiră atacurile lor, dar au fost din nou respinși. Dela 1864, insula Corfu face parte din Grecia.

Persoanele cari vizitează capitala acestei insule întotdeauna se duc să vadă și măreața vilă numită A. hilleon clădită de frumoasa și nenorocita împărăteasă Elisabeta a Austriei, care a fost omorâtă la Geneva. Obiecte de artă prețioasă constituiau o parte din mobilier; în 1902 vila a fost vândută.

Una din curiozitățile insulei Corfu sunt costumele locuitorilor, frunțașii își împodobesc hainele lor de catifea cu nasturi și galoane de aur și de argint; țăranii poartă deasemenea un costum foarte pitoresc.

În sfârșit, este o insulă care merită să stârnească interesul vizitatorilor. (110).

Nu vă grăbiți cu vânzarea grâului

După știrile cele mai noi, grâul se va mai scumpi. Teamă de un război lung, face pe toate țările să strângă din greu la bucate.

Cei cari au grâu — țăranii mai ales — sfătuesc autoritățile, să nu lăsa dea pe nimic. Grâul va avea preț bun.

Anglia și Franța refuză propunerile de pace

În discursul ce urmează să-l țină zilele acestea Dl. Hitler în Reichstag — se crede că dacă Anglia și Franța ar primi propunerile de pace Dl. Hitler ar demisiona în favoarea mareșalului Göring. Acest svon este foarte răspândit, însă Anglia și Franța refuză orice propuneri de pace care ar legitima ocuparea Germaniei în Polonia.

— În urma demisiei guvernului a fost ales Dl. C. Argetoianu prim ministru, Dl. Radian ministrul propagandei naționale, N. Zigre al cultelor și Dl. Gen. G. Marinescu ministrul ordinii publice. Restul a rămas neschimbat.

Un câștig păgubaș

10 milioane hectolitri vin spun socotelile că am avea din roadele viilor anul acesta.

Se spune că e un câștig pentru țară. O fi dar cu cât mai mari nu sunt pierderile. Asta o știu mai bine spitalele, casele de nebuni și cimitirile și o mai știu mii de inimii cari suferă zi și noapte.

— Avioanele engleze în sborul deasupra Berlinului au răspândit manifeste al căror conținut încă nu s'a dat.

Poșta Gazetei

1. Susana Lador — Pe cine ai abonat?
2. Viorica Gherghina — Am trimis cărțile
3. Toma Ilie — Bani trimiși i-am socotit în abon. Dv. toți.
4. Dr. A. Paul achitat până la 1 I 1940
5. Of. paroh. Aifa Seacă. — Încă 150 lei restanță.
6. Timiș Ioan I. Nistor — Carei adresa completează?
7. Brănescu P. — Expiră la 1 I 1940.
8. Iacob Gh. — Ș.M. Foaia și-o trimitem